

fick häromda'n lite hjälp av mig till sin nya fabrik. Och på den grund är det som jag i min tur fått låna hans namn till den här lappen.

— Nåja, det där förstår man ju. Men om jag ska' vara med på det här, så sätter jag som villkor, att pengarna ej gå till Barrman, ty då blir det antagligen bara omsättningar i oändlighet.

— Jag försäkrar farbror, att de här pengarna får han inte ens lukta på! utropade Linus med värme och övertygelse, och förresten får han visst pengar i morgon på annat håll, så att han klarar sej en bra stund, efter vad jag tror mej veta.

— Så-å! Har *han* lyckats komma i förbindelser då? frågade Marken förvånad.

— Ja, den pojken har gott luktsinne. Han har på egen hand skaffat sig *utländska pengar* och nu tänker han att köra i stor stil. Men han är nog inte så farlig som farbror tycks tro, åtminstone inte för närvarande.

— Hm! Jaså, minsann — Ja, jag skall väl ordna det åt dig då, sade Markén, tydligen imponerad av den »utländska krediten». Och sedan Linus på växeln ifyllt »att betala till Byggmästar M. Markén eller order», endosserade Markén densamma.

— Låt se, vad är klockan nu? yttrade Linus. Hon fattas 20 minuter i 11. De' ä' nog bäst att lämna in den före 11 ändå, ifall den behöver föredragas, föreslog han.

Droskan stod kvar och väntade utanför porten,